

[Alfred Jensen.]

unionen, al den stund Danmark søger at komme ind i en angriberblok, hvorimod Sovjetunionen søger at opretholde og bevare freden . . . (Munterhed). Ja, latter afkræfter jo ikke kendsgerninger. Jeg har henvist til, at der intet foreligger, som begrunder en opfattelse af, at Sovjetunionen planlægger noget angreb, ej heller den omstændighed, at man har en hær klar til at vise et angreb tilbage, begrunder en sådan frygt. Jeg forstår så udmærket, at man i Sovjetunionen har en hær, og det vil enhver, der tænker sig om, også kunne forstå, for når Sovjetunionen i de første fire år af sin beståen var udsat for angreb netop fra de lande, som i dag taler højest om, at Sovjetunionen er en fare — fra alle sider, uden krigserklæring, fra syd, fra vest, fra Archangelsk, fra øst blev den unge Sovjetstat overfaldet —, så er det ikke mærkeligt, om man dér har en vis skepsis overfor andre lande. Sovjetunionens forsøg på at få afrustningsspørgsmålet løst positivt i 30'erne, i mellemkrigstiden, havde ingen fremgang, derfor måtte den opleve den 22. juni, da landet fra Sortehavet til Ishavet blev overfaldet af en samlet blok. Det var noget, som Sovjetunionen var forberedt på, og derfor måtte den optræde overfor Finland, som den gjorde, og — det vil det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft også kunne forstå — der lå ikke heri nogen aggressiv politik, der lå heri kun en forsvarsforanstaltning.

Ministeren sagde, at de forhandlinger, der ville blive ført frem i tiden, ville komme til at foregå på samme måde som de forhandlinger, der havde været ført i den sidste tid, og han fandt det meningsløst at spille tiden med forhandling med kommunisterne, der i forvejen havde sagt fra. Jeg kan ikke se, at der er noget meningsløst i, at man overholder den lov, som er vedtaget, hvorefter disse spørgsmål skal forelægges forsvarskommissionen. Vi sidder i denne kommission i henhold til loven, har ret til at sidde der. Der er ikke forud krævet af os, at vi skulle være enige med regeringen i de forslag, den kommer med, tværtimod er der sagt, at man har ret til at komme med en mindretalsindstilling, og det er ikke foreskrevet, hvad en sådan mindretalsindstilling skal gå ud på, så jeg går ud fra, at man også har lov til at stille sig negativt. Altså, vi har faktisk ret til at blive orienteret, således at vi ved, hvad der foregår, og således at vi er i stand til at give vor mening til kende og få en vis indflydelse på de afgørelser, som bliver truffet. Det er derfor i over-

ensstemmelse ikke alene med fornuften, men også med loven, at man tager os med på råd, og vi foretrækker, at dette sker i forsvarskommissionen.

Jeg vil, inden jeg forlader talerstolen, gøre ministeren opmærksom på, hvad det var jeg spurgte om. Jeg stillede det spørgsmål til ham: Hvad er størrelsen af de udgifter, som indkøbene på de tre nævnte områder vil medføre, og kan disse udgifter afholdes indenfor den bevilling, der ligger i henhold til den gældende finanslov og det forelagte finanslovforslag? Jeg synes, ministeren bør besvare det fremfor at diskutere, som han her har gjort. Han har en pligt til at give os oplysninger herom og også om, hvorledes man ønsker dækning for de udgifter, der eventuelt ikke indeholdes i den gældende finanslov og det forelagte finanslovforslag.

Formanden: Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har ordet for en kort bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Jeg beundrer den dristighed, hvormed man fra radikal side føler sig berettiget til at udtale sig om, hvad det danske folks flertal mener om denne sag. Den har overhovedet ikke været forelagt det danske folk, og derfor er det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ikke berettiget til at udtale sig om brigadespørgsmålet på den måde, som han har gjort. Jeg har ikke berørt denne sag nærmere ved denne lejlighed, fordi vi har haft lejlighed til at drøfte den i det udenrigspolitiske nævn, hvor vi ganske klart, som andre partier, har haft mulighed for at gøre vore synspunkter gældende. Jeg ønskede blot, da spørgsmålet var fremdraget af det ærede medlem, at sige til den højtærede forsvarsminister, at det ikke var med mit partis billigelse, hvis han indtog den holdning, som her blev anbefalet ham.

Det er naturligvis ganske rigtigt, når det ærede medlem siger, at en fuldstændig forsvarsordning her i landet ikke kan opbygges fra den ene dag til den anden eller fra det ene år til det andet, men det betyder ikke, at sikkerheden ikke kan øges, den sikkerhed, som det nu engang ligger indenfor vore mulighedsgrænse at yde, og det er væsentligt, at man så hurtigt, som det overhovedet er gørligt, får et fast grundlag for opbygningen af forsvaret. Naturligvis vil det have des større betydning for vor øjeblikkelige stilling, jo mere materiel det i de kommende måneder lykkes os at bringe indenfor landets grænser, jo bedre det lykkes os at fastlægge hjemmeværnets organisation og